

مجله زبان و ادبیات عربی (مجله ادبیات و علوم انسانی سابق) (علمی-پژوهشی)، شماره دوازدهم- بهار و تابستان ۱۳۹۴

دکتر کلثوم صدیقی (استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

رویکردی نوین به فرآیند واژه‌گزینی در زبان عربی

چکیده

واژگان از دیرباز تا کنون دارای جایگاهی غیرقابل انکار در گفتار بوده‌اند و در دوره‌ی معاصر نیز واژه‌سازی و واژه‌گزینی از یک سو از فرآیندهای برتر برابریابی واژگانی جهت برونش رفت از چالش کمبود واژگان به شمار می‌روند به‌ویژه در کشورهای عربی‌زبان و فارسی‌زبان و از دیگر سوی به عنوان برجسته‌ترین بستر برنامه‌ریزی زبان، مورد توجه زبان‌پژوهان قرار دارند. هدف از نگارش جستار پیش‌رو، بررسی و مطالعه‌ی متون گفتاری علمی و خبری زبان عربی در دوره‌ی معاصر با بکارگیری روش توصیفی کاربردنگر می‌باشد و تلاش دارد تا در گستره‌ی واژه‌گزینی و اصطلاح‌یابی به خوانش متون کلاسیک زبان عربی با تأکید بر دوره‌ی جاهلی و تطبیق معنای کاربردی واژگان آن‌ها در متون گفتاری معاصر با تمرکز بر متن‌های گفتاری و خبری پردازد. نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان می‌دهد که بسیاری از واژگان صنعت و مدرنیسم بیشتر در متون ادبی کلاسیک در دوره‌ی معاصر به عنوان برابرنهاده‌های واژگان صنعت و مدرنیسم بیشتر در متون غیرادبی به کار گرفته می‌شوند؛ همچنین برآیند نهایی این پژوهش، حکایت از آن دارد که نظر به اشتراقی بودن زبان عربی، شیوه‌های برابریابی واژگانی این زبان در حال حاضر به ترتیب میزان کاربرد گویشوران عبارت‌انداز: واژه‌سازی، واژه‌گزینی با غلبه‌ی توسعه‌ی معنایی و مجاز اما شیوه‌های ترجمه‌ی وام‌واژه و سروواژه‌سازی در میان گویشوران معاصر عرب به تقلید از زبان انگلیسی صرفاً در راستای اختصار و در تعابیر و اصطلاحات دارای اطناب کاربرد دارد.

کلیدواژه‌ها: واژه‌گزینی، زبان عربی، توسعه‌ی معنایی، ترجمه‌ی وام‌واژه، سروواژه‌سازی.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۷/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۴/۲۵

پست الکترونیکی: seddighi@ferdowsi.um.ac.ir

۱- مقدمه

۱- پیشینه‌ی پژوهش

عامل اصلی که نگارنده را به نگارش جستار پیش رو رهنمون گردیده، بررسی مقالات و جستارهای مرتبط با دانش واژه‌گزینی زبان عربی در داخل کشور و کمبود نوشتارهای پژوهش‌بنیاد و کاربردگرای این زمینه بوده است؛ واقعیت آن است که پژوهش‌های تخصصی بنیادین درباره واژه‌شناسی و برابریابی زبان عربی معاصر به شکل اعم و درباره شیوه‌های واژه‌گزینی این زبان به شکل ویژه در میان انبوه جستارهای انجام شده، حجم بسیار ناچیزی را به خود اختصاص داده است و تقریباً به نمونه‌های انگشت‌شماری مانند پژوهش ارجمند «تجربه‌ی کشورهای عربی در زمینه‌ی واژه‌گزینی» از یحیی معروف محدود گشته است از این رو نگارنده در پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی کاربردنگر پس از گذاری بر منابع واژه‌گزینی زبان عربی، فرآیند واژه‌گزینی در این زبان را مورد مطالعه و بررسی قرار می‌دهد.

۲- پرسش بنیادین

این پژوهش تلاش دارد تا با واکاوی و بازنخوانی موردپژوهانه‌ی برخی از متون ادبی کلاسیک عربی-با تأکید بر اشعار دوره‌ی جاهلی- و نیز متون گفتاری و خبری معاصر به پرسش‌های بنیادین ذیل پاسخ دهد:

۱- کاربردی‌ترین شیوه‌های معادل‌گزینی و برابریابی زبان عربی در دوره‌ی معاصر چیست؟

۲- رایج‌ترین الگوهایی که شیوه‌های کاربردی معادل‌گزینی معاصر در قالب آن‌ها نمود

می‌یابند، کدام است؟

۳- میزان بهره‌گیری گویشوران عرب‌زبان از دو شیوه‌ی وامگیری و سروواژه‌سازی در چه

سطحی قرار دارد؟

بر جسته‌ترین انگاره‌ها و فرضیه‌ی مطرح در برابر پرسش‌های یاد شده، عبارتنداز: ۱- در زبان عربی، پیامدِ تعلق این زبان به خانواده‌ی زیایی زبان‌های سامی، پرکاربردترین شیوه‌ی معادل‌گزینی، واژه‌سازی است. ۲- نظر به تلاش عرب‌زبانان جهت دوری از افتراض و وامگیری زبانی، شیوه‌ی واژه‌گزینی، دومین شیوه‌ی پرکاربرد معادل‌یابی به شمار می‌رود. ۳-

ترجمه‌ی وام واژه و سروواژه‌سازی در صورت ضرورت و در عین حال همراه با تغییرات حرفی و آوایی توسط گویشوران عرب استفاده می‌شود.

۲-گذاری بر منابع واژه‌گزینی

در زبان فارسی فرهنگ‌های مختلف موضوعی، دانشنامه‌ای، فرهنگ واژگان و قاموس‌های گونه‌گونی نگاشته شده است که می‌تواند همسان با زبان عربی در زمره‌ی یکی از عمده‌ترین منابع واژه‌گزینی به شمار رود هرچند از یک سو در مقایسه با زبان عربی و فرهنگ‌های دیرین و نوینی که در این زبان از دیرباز تا امروز به رشتی نگارش درآمده، حجم کمتری را به خود اختصاص می‌دهد و از سوی دیگر به دلیل پیچیدگی و ابهام و سنت‌گرا بودن این دسته از منابع، توانش و یارای کمک گسترشده‌ای در امر واژه‌گزینی و برابریابی علمی به افراد یا گروه‌های واژه‌گزین نمی‌کنند چنان‌که لطف‌الله یارمحمدی در این زمینه بر این باور است که «دستاوردهای ما در زمینه‌ی فرهنگ‌نویسی به زحمت می‌توانند گرهی از مشکلات کنونی جامعه‌ی علمی امروز بگشایید...» (یارمحمدی، ۱۳۸۵: ۱۳۰-۱۲۹)

منابع واژه‌گزینی زبان فارسی به روایت فرهنگستان این زبان عبارتند از:

همه‌ی واژگانی که صرف نظر از تبارشان فارسی به شمار می‌روند.

واژگان متعلق به زبان‌ها و گویش‌های زنده ایرانی.

واژگان و ریشه‌های متعلق به زبانهای باستانی و میانه ایران.

واژگان و صورت‌های ترکیبی اروپایی که یا در زبان مبدأ واژه‌ی بسیط باشند و یا ساختار صرفی آن‌ها به گونه‌ای باشد که توانش اعمال فرایندهای واژه‌سازی فارسی بر روی آن‌ها وجود داشته باشد. (گروه واژه‌گزینی، ۱۳۸۸: ۳۴-۲۹)

در زبان عربی در زمینه‌ی منابع واژه‌گزینی، چهار منبع ارزشمند وجود دارد که عبارت‌اند از: قاموس‌های عمومی زبان عربی، کتاب‌های زبانشناسی، دانشنامه‌ها و فرهنگ‌های علوم مختلف و لهجه‌های عامیانه و رایج؛ (الخطیب، ۱۹۸۳: ۲۰۷-۲۰۵) از مشهورترین قاموس‌های عمومی «المقایيس» ابن فارس، «الصحاح» جوهری، «لسان العرب» ابن منظور، «المحيط» فیروزآبادی و «تاج العروس» زیدی است. (الخیاط، دت: ۴۳)

کتاب‌های زبان‌شناسی معادل فرهنگ‌های موضوعی و معنایی امروزی است که از مشهورترین آن‌ها فرهنگ‌نامه‌های موضوعی «خلق‌الإنسان»، «الإبل» و «الخيل» می‌باشد که در نگارش هریک، گروهی از نویسندهای مشارکت داشته‌اند؛ از مشهورترین فرهنگ‌نامه‌های معنایی یکی کتاب «الألفاظ» ابن سکیت است و دیگر «التلخیص» ابوهلال، «فقه اللغة» از شعالی و بهویژه «المخصوص» این سیده‌ی اندلسی. (مختار عمر، ۱۹۸۲: ۱۰۸)

دسته‌ی سوم از منابع واژه‌گزینی دانشنامه‌ها یعنی مجموعه‌های ترجمه‌ی تأثیرگذار یا پدید آمده در حوزه‌ی تخصصی یک علم است که تعداد زیادی از دانش‌واژه‌ها و اصطلاحات ترجمه شده یا ساخته شده در حوزه‌ی علوم را دربرمی‌گیرد مانند کتاب «الحاوی» ذکریای رازی در پزشکی، «الشفاء» ابن سینا در منطق، «الفلاحه الأندلسية» ابن عوام اشبيلی و «صبح الأعشى» قلقشندی یا مانند رساله‌ی حدود الأشياء و رسومها از کندی یا مانند «الجامع لمفردات الأدوية» اثر ابن بیطار جهت ساماندهی اصطلاحات تخصصی یک رشته. (ال تعالیبی، دت: ۱۳۰-۱۲۶ و الشرقاوی، ۱۹۹۱: ۴۰-۴۲)

چهارمین دسته از منابع واژه‌گزینی، لهجه‌های عامیانه است که بسیاری از واژگان کاربردی آن‌ها در واژه‌نامه‌ها و فرهنگ لغت‌ها نیامده است ولی توده و عوام مردم نسل به نسل، آن‌ها را به کار می‌برند واژه‌ی لهجه‌ای «الساقیه» به معنای چمچمه‌ی آب در لهجه‌ی مصری یا واژه‌ی لهجه‌ای «ملول» به معنی یکی از گونه‌های بلوط؛ یا واژگان عربی صحیحی مانند بیاع، بطّال، دَعَس که خواص و فرهیختگان به خاطر رواج کاربردش در میان عوام یا گرایش به واژگان جدیدتر، آن را به کار نمی‌برند و یا از گروه واژگان معرب کاربردی توسط توده مانند «ورش»، «طقم» و «ساندویش» یا از گونه‌ی واژگان دارای ریشه و اصل عربی تغییر یافته تحت تأثیر یک فرآیند زبانی بی‌قاعده و غیرقیاسی مانند «كَبَّلَ» که در اصل «كتَلَ» بوده است یا «تعبان و مرضان» که بر بنیاد قیاس نادرست با «ظمآن» رواج یافته‌اند. (حساره، ۳۹: ۲۰۰۸-۳۵)

۳-شیوه‌های واژه‌گزینی

شیوه‌های مورد پژوهشِ واژه‌گزینی زبان عربی در این نوشتار بر بنیاد مطالعات نگارنده یا از گونه‌ی توسعه‌ی معنایی است که به دو دسته تقسیم می‌شود: دسته‌ی نخست واژگان

نوگزیده‌ای است که پیش‌تر دلالت و نشانگری خاصی داشته‌اند و در این‌بخش در آغاز، مدلول کنونی و جدید آن‌ها در برابر شان نگاشته می‌شود و سپس مدلول نخست و پیشین با استناد به متون دیرین ارائه می‌گردد؛ دسته‌ی دوم، واژگان برگزیده‌ای است که پیش‌تر دلالت و نشانگری خاصی داشته‌اند و در ادوار پسین به عنوان برابرنهاده‌ی اصطلاحی دیگر از زبان مبدأ یا مقصد برگزیده شده‌اند و در این نوشتار، مدلول نخست و نوین آن‌ها در برابر شان نگاشته می‌شود و سپس، مدلول نوین با استناد به متون امروز تبیین می‌شود؛ در مراحل پسین، برابریابی وندهای وام‌واژگان و در فرجام، سروازه‌سازی از دیگر شیوه‌هایی است که به منظور راهکار واژه‌گزینی در زبان عربی مورد توجه قرار دارند.

واژه‌گزینی، دومین شیوه‌ای است که پس از واژه‌سازی برای برابریابی اعم از برابریابی دانش‌واژگان زبان مبدأ یعنی اصطلاحات بیگانه یا برابریابی اصطلاح و دانش‌واژه مورد نیاز در خود زبان مقصد برای مفهومی نوین به کار گرفته می‌شود و به معنای پیشنهاد برابرنهادهای در برابر اصطلاح مورد نظر بر بنیاد نوگزینش یا برگزینش از میان واژگان موجود در زبان عربی می‌باشد مانند نوگزینش واژه‌ی «قطار» با انتقال نشانگری ویژه‌ی آن بر مدلول «قافله الجمال» به مدلول اصطلاح زبان مبدأ (train) که بر بنیاد اصول بلاغت کلاسیک ذیل شاخه‌ی «مجاز» قرار می‌گیرد به‌ویژه در تعریفی که صاحب جواهر از این گونه‌ی بیانی ارائه داده است و می‌گوید «المجاز مشتقٌ من جاز الشيء يجوزهـ إذا تَعْدَاهـ سَمَّوا به اللفظ الذي تُقلَّـ من معناه الأصلـ ليدلـ على معنى غيره مناسب لهـ» (الهاشمی، ۱۴۲۵: ۳۰۲) اگر این تعریف احمد‌الهاشمی از مجاز با آن‌چه که به مانند زبان عربی درجهت پاسخگویی به نیاز زمان و گزینش واژگان پیشین برای مدلول‌های نوین- در زبان فارسی پیشنهاد شده است، مقایسه شود، ارزش کاربری امروزی مجاز با نام نوگزینش در زبان فارسی مطابق ترجمه به معنای ارائه شده در این نوشتار- در زبان عربی در امر واژه‌گزینی و برابریابی به نیکی روشن می‌شود؛ در فرهنگستان زبان فارسی، نوگزینش را عبارت از گونه‌ای گسترش معنایی آگاهانه برای هماهنگ ساختن زبان با نیازهای جدید دانسته‌اند که در این گسترش، واژه افزون بر داشتن معنای سابق و حفظ نشانگری مفهومی بر مدلول نخستین بر معنایی جدید برای مدلول نوین نیز دلالت دارد مانند

«نوگزینش واژه‌ی «اعتبار» که مدلول نخستین آن، آبرو و عزت و احترام است و امروز در سازه‌ای مانند «گشايش اعتبار» بر حساب بانکی نيز دلالت دارد یا مانند واژه‌ی «اعلبيکي» که افرون بر مدلول نخستین زيراستكاني بر قطعه‌اي در سر ميل گرдан نيز دلالت مى‌كند یا مانند لفظ «گوشواره» که در حال حاضر افزون بر زيارتی که از گوش آويخته مى‌شود بر قطعه‌اي که در زير فنرهای تخت، امكان تغيير طول فنر را در اثر نوسان فراهم مى‌كند نيز اطلاق مى‌گردد.» (گروه واژه‌گزینی، ۱۳۸۸: ۳۵) شيوه‌ی ديگر واژگزیني-چنان‌که از آن ياد كرديم- برگزینش واژه‌اي مناسب است که پيش‌تر نيز داراي نشانگري بر مدلولي ويژه نبوده باشد و امروز برای اصطلاح يا مدلول مورد نظر از ميان گنجينه‌ی واژگان موجود زبان عربی انتخاب مى‌شود- مانند برگزینش واژه‌ی «تنزيل» برای اصطلاح (download).

۳-۱- استناد نوگزیده در متون شعری ديرين

از آنجا معنای نخست اين دسته از واژگان نوگزیده، پيشتر در متون ادبی و به ويژه شعر نمود داشته است در بررسی مثال‌های اين دسته، تلاش گردید تا برای تبیین معنای قدیم از نمونه‌های شعر جاهلی و برای تبیین معنای جدید از نمونه‌های علمی و یا خبری استفاده شود؛ نتيجه‌ای که با بررسی اين دسته واژگان نوگزیده برای نگارنده‌ی متن مسجل گشت اين است که به دليل تازگی مدلول اين دسته از واژگان و ارتباط و پيوند محکم آن با پيشرفت‌های علم، صنعت و فناوري جهانی، اين دسته، كمتر در متون ادبی و یا شعری معاصر عربی بازتاب یافته است و بيشتر در متون منتشر علمی قابل رديابي است.

۱-۱- واژه‌ی نوگزیده: القناه دارای معنای نخستین نيزه و در معنای امروزی کanal آب یا شبکه‌ی تلویزیونی و ماهواره‌ای مانند قناه السويس که به شكل قناه السويس برگرفته از کanal لاتين نيز به کار رفته است.

متن دارای معنای نخست نيزه

الف) از «معلقه» ی عنتره:

فَشَكَّتُ بِالرَّمْحِ الْأَصَمَّ ثِيَابَهُ لِيَسَ الْكَرِيمُ عَلَى [القَنَا] بِمُحَرَّمٍ

(الروزنی، ۱۴۰۵: ۱۴۸)

(من با نیزه‌ی سخت خویش، جامه‌اش را دریدم حال آن‌که در قانون من - بر نیزه رفت
افراد برجسته و بزرگوار، حرام نیست!)

ب) از معلقه‌ی عمروبن کلثوم تغلبی:

علی الأعداءِ قبلَكَ أَنْ تَلِينَا
فَإِنَّ [قَنَاتَنَا] يَا عُمُرُو أَعْيَتْ
(همان: ۱۲۸)

(ای عمرو، نیزه‌ی ما پیش از تو در ستیز با دشمنان از کند شدن، ابا ورزیده است).

متن دارای معنای نوین کانال: **قناه السویس** هی ممرّ مائی اصطناعی فی مصر، یبلغ طولها ۱۹۳ کم و تصل ما بین البحرين الأبيض و الأحمر.

(کanal سوئز یک کانال/ آبراه مصنوعی در مصر است با طول ۱۹۳ کیلومتر که حدفاصل دریای مدیترانه و دریای سرخ را به هم متصل می‌سازد).

متن دارای معنای نوین ماهواره: **القناة الفضائية السورية** هی قناه التلفزيون السوري الفضائية الرسمية و التی تبث فی کافه أنحاء العالم.

(شبکه‌ی ماهواره‌ای سوریه، شبکه‌ی رسمی تلویزیونی ماهواره‌ای سوریه است که در همه جای دنیا پخش می‌شود).

۲-۱-۳ واژه‌ی نوگزیده: أنبوب دارای معنای نخستین بند و نی و در معنای امروزی لوله‌ی آب یا لوله‌ی آزمایشگاه مانند **أنبوب الماء** یا **أنبوب المختبر** و یا **أنبوب الأنابيب**.

متن دارای معنای نخست بند و نی از معلقه‌ی إمرؤ القيس:

وَكَشِحْ لَطِيفٌ كَالْجَدِيلِ مُخَصَّرٌ وَ ساقِ كَ[أَنْبُوبٍ] السَّقَى الْمُذَلَّلِ
(البستانی، ۱۴۲۵: ۳۳)

(محبوب من، لاغراندام باریک‌میانی است ماننده‌ی باهه‌ی چرمی و ساق‌های خوش‌تر اش پایش بسان ساقه‌ی شاداب و زیبای خرمایی سیراب و پربار است).

متن دارای معنای نوین لوله‌ی آب: وافتقت ایران علی بیع میاهها من أحد الأنهار القریبه من الكويت، عبر مد خط أنابيب برى و بحرى يمر تحت مياه الخليج العربي.

(ایران با فروش آب یکی از رودهای نزدیک کویت از طریق لوله‌کشی در خشکی و دریا از ذیر آب‌های خلیج فارس موافقت کرد).

متن دارای معنای نوین لوله‌ی آزمایشگاه: عرف العالم مصطلح «أَطْفَالُ الْأَنَابِيبِ» لأول مره عام ۱۹۷۸، عندها ولدت الطفله لویس براون، لتكون أول طفله أنابيب في العالم.

(جهان برای نخستین بار در سال ۱۹۷۸ با اصطلاح «نوزاد پرورش یافته در لوله‌های آزمایشگاهی» آشنا شد هنگامی که دختر بچه‌ای به نام لوئیس براون به عنوان اولین جنین آزمایشگاهی و لقاح مصنوعی جهان متولد شد).

۳-۱-۳- واژه‌ی نوگزیده: ثُرَيَا دارای معنای نخستین خوش‌هی پروین و در معنی امروزی لoster.

متن دارای معنای نخست خوش‌هی پروین از معلقه‌ی إمرؤالقیس:

إِذَا مَا [الثُّرَيَا] فِي السَّمَاءِ تَعَرَّضَتْ
تَعَرُّضَ أَثْنَاءِ الْوِسَاحِ المُفَضَّلِ
(الرؤزنی، ۱۴۰۵: ۱۷)

(من نزد محبوهی خویش رفتم، بدانگاه که ستارگان خوش‌هی پروین بسان کناره‌های حمایلی جواهرنشان / گردن آویزی درخشان در آسمان، رخ می‌نمایاند).

متن دارای معنای نوین لoster از خلیل حاوی در سروده‌ی «المجوس فی اوروبا»: فاستحال عَمَّاتُ السَّقْفِ / بَلَوْرَا، ثُرَيَاتِ وَ زُرَقَةٍ (حاوی، ۱۹۹۳: ۱۴۳)

(پس تاریکی‌های سقف به بلور، لoster و چلچراغ و نور آبی بدل گشت).

۳-۱-۴- واژه‌ی نوگزیده: مُعَبَّد دارای معنای نخستین آغشته به قطران در معنی امروزی راه آسفالت شده و هموار.

متن دارای معنای نخست آغشته به قطران از معلقه‌ی طرفه:

إِلَى أَنْ تَحَامِتِنِي العَشِيرَةُ كُلُّهَا
وَ أُفْرِدَتُ إِفْرَادُ الْبَعِيرِ [الْمُعَبَّدِ]

(همان: ۶۲)

(تا بدانجا که همه‌ی افراد قبیله، مرا راندند و طرد کردند و من بسان شتری گر و بیمار، تنها مانده و در انزوا قرار گرفتم).

متن دارای معنای نوین آسفالت شده و هموار: و أفاد أنَّ الميليشيات الحوثية يحاولن التحرُّك في طرق وعرة بعيداً عن الطرق المعبدة نظراً لأنَّ الطيران يتواجد بصفة مستمرة في الأجزاء اليمنية.

(این منبع بیان داشت که شبہ نظامیان حوثی در تلاش جهت حرکت در راههای صعب‌العبور و به دور از راههای آسفالت‌شده مسطح هستند زیرا نیروی هوایی همواره در آسمان یمن حضور دارد).

۵-۱-۳ واژه‌ی نوگزیده: محلّ دارای دلالت نخستین مکان و جای فرود آمدن در معنی امروزی قروشگاه.

متن دارای دلالت نخست مکان و جای فرود آمدن از معلقه‌ی لبید:

عَقَتِ الدَّيَارُ [مَحَلٌّ] هَا فَمَقَامُهَا بِمِنْيَ تَأَبَّدَ غَوْلُهَا فَرِجَامُهَا

(الزوزنی، ۹۰۵: ۹۱)

(این سرزمین، خانه‌ها، منزلگاه‌ها و اقامتگاه‌هایش - در گذر زمان - از شدت فرسودگی محروم شده‌اند چنان که پنداری کوه‌های غول و رجام در منطقه‌ی منا، به چشم نااشنا و غریب می‌آید).

متن دارای معنای نوین فروشگاه: شارع کورسو فی روما یضم محلات عدیده من أدوات کهربائیه إلى محلات الموسيقى و محلات الأحذية .

(خیابان کورسو در شهر رم دارای فروشگاه‌های متعددی است از فروشگاه‌های لوازم برقی گرفته تا فروشگاه‌های لوازم موسیقی و کفش فروشی‌ها).

۶-۱-۳ واژه‌ی نوگزیده: مدافع دارای معنای نخستین آبراهه در معنی امروزی توپخانه مانند مدافع الهامون.

متن دارای معنای نخست آبراهه از معلقه‌ی لبید:

ف[مَدَافِعُ] الرَّيَانِ غَرْرِيَ رَسَمُهَا
خَلَقًا كَمَا ضَمَّنَ الْوُحْىَ سِلَامُهَا
(البستانی، ۱۴۲۵: ۱۰۳)

(نشانه‌ها و آثار مسیل کوه ریان چنان کهنه و فرسوده گشته که نگاره‌ها و نقش‌های ناخوانای سنگنوشته‌ای را مانده است).

متن دارای معنای نوین توپخانه: و یبدأ البرنامج التدریبی صباحاً على أنواع الأسلحة التي تشمل مدافِع الهالون و القاذفات المختلفة.

(این برنامه‌ی آموزشی، صبحگاه با تمرین انواع سلاح‌ها شامل خمپاره و راکت‌های مختلف آغاز می‌شود).

۳-۱-۷ واژه‌ی نوگزیده: صَحْنٌ دارای معنای نخستین نوعی ظرف یا جام در معنی امروزی دیشِ ماهواره:

متن دارای معنای نخستِ نوعی ظرف یا جام از معلقه‌ی عمروبن کلثوم تغلبی:
أَلَا هُبَّى بِ[صَحْنٍ] كَمَا فَاصِبِحَنَا
وَ لَا تُبْقِي خَمُورَ الْأَنْدَرِينَا

(الروزنی، ۱۴۰۵: ۱۱۸)
(ساقیا برخیز و ما را صبوحی بنوشان و شراب‌های ناب معلقه‌ی اندرين را فرو مگذار!).
متن دارای معنای نوین دیشِ ماهواره: مدینه کمدینه مراکش تصل نسبه الصحون اللاقطه فيها الى ۶۰ فی المئه من المنازل.

(در شهری مثل مراکش، میزان دیش‌های ماهواره به نسبت خانه‌ها به ۶۰٪ می‌رسد).
۳-۱-۸ واژه‌ی نوگزیده: سِرب دارای معنای نخستین دسته‌ی پرنده‌گان و در معنی امروزی اسکادران هواییما.

متن دارای معنای نخستِ دسته‌ی پرنده‌گان از معلقه‌ی إمْرُؤ القيس:
فَعَنَّ لَنَا [سِرْبٌ] كَأَنَّ نِعَاجَهُ
عَذَارِي دُوَارِي فِي مُلَاءِ مُذَيَّلِ
(البستانی، ۱۴۲۵: ۳۶)

(پس از چندی در برابر دیدگان ما، گلهای پدیدار گشت که گویا گوزن‌هایش، دوشیزگانی بودند که دامن‌کشان و خرامان، به گرد سنگ مقدس در طوف بودند).

متن دارای معنای نوین اسکادران هوایی‌ما: الملک عبد الله الثانی ملک الأردن سیشارک بنفسه فی قیاده سرب طائرات ۱۶F و ستقوم بقصف موقع لتنظيم «داعش».

(ملک عبدالله دوم، پادشاه اردن شخصاً در هدایت اسکادران هوایی‌ما ۱۶F شرکت خواهد کرد و اقدام به بمباران پایگاه‌های گروهک داعش خواهد نمود.)

۳-۹- واژه‌ی نوگزیده: خلایا: ج خلایه دارای معنای نخستین سینه‌ی کشته‌ی یا کشته‌ی در معنی امروزی سلول و گلبول.

متن دارای معنای نخست کشته از معلقه‌ی طرفه:

كَأَنَّ حُذُوجَ الْمَالِكِيَّةِ عُذْوَهُ [خلایا] سَفِينٌ بِالْوَاصِفِ مِنْ دَدِ
(الروزنی، ۱۴۰۵: ۴۵)

(پنداری کجاوه‌های معشوق مالکی من، سپیده‌دمان روز کوچ و جدایی در پهنای شاهراه صحرای دد در چشمم، کشته‌هایی بودند غول‌پیکر).

متن دارای معنای نوین سلول: یسبح فی البلازم ثالثه أنواع من الخلايا هي: خلایا الدم الحمراء، خلایا الدم البيضاء و الصفائح الدموية.

(در پلاسمای خون، سه نوع سلول شناور است شامل گلبول‌های قرمز خون، گلبول‌های سفید خون و پلاکت‌ها).

۳-۱۰- واژه‌ی نوگزیده: نادی دارای معنای نخستین ندادهنه و فریادزنده یا نشست و محفل در معنی امروزی باشگاه ورزشی.

متن دارای معنای نخست نشست از رثاء صخر خنساء:

حَمَالُ الْوَيْهِ هَبَاطُ أَوْدِيَهُ شَهَادُ [أنديه] للجيشِ جَرَارُ
(همان: ۲۶۹/۲)

(برادر من، صخر هماره علمدار و پرچمدار نبرد بود؛ او بود که پیوسته در دره‌ها فرود می‌آمد، در انجمن‌ها و محافل حاضر بود و مورد مشورت و سردار لشکر و به پیش‌راننده‌ی سپاه بود.)

متن دارای معنای نوین باشگاه ورزشی: وعقد رئيس النادی خالد الباطان اجتماعاً مطولاً مع اللاعبيين.

(رئيس باشگاه، خالد الباطان، یک نشست طولانی با بازیکنان داشت.)

پس از بررسی این دسته از برابرنهاده‌ها باید بیان داشت که در کاربرد تازه‌ی واژگان و در میان گویشوران زبان عربی، این دسته از اقبال بیشتری برخوردار بوده و کاربرد و رواج فزونتری یافته است؛ مهمترین دلیلی که چنین برداشتی را بیشتر تبیین می‌سازد، ارتباط و پیوند روشن میان کاربرد جدید واژه با معنای پیشین خود و در حقیقت توسعه‌ی معنایی اندک آن نسبت به معنای پیشین می‌باشد؛ مخاطبان نیز در دریافت معنا و مدلول این برابرنهاده‌ها با ابهام یا مشکلی مواجه نمی‌شوند و از این رو این دسته از واژه‌گزینی نسبت به دیگر دسته‌ها، گستره‌ی بیشتری را به خود اختصاص داده و از مقبولیت بیشتری برخوردار است.

۳- استناد نوگزیده در متون مثور دیرین

پیش از ورود به بحث اصلی این بخش، پدیدآور نوشتار خاطرنشان می‌سازد که ورود و نمود این دسته از واژگان نوگزیده در متون کلاسیک، بیشتر در ادبیات مثور بوده است که به دلیل گستردگی بودن حجم آنها و نیز فراگیری و شمول زمانی و مکانی، نویسنده در بیان معنای دیرین و نخست به ارائه‌ی شواهد از معاجم و آثار معتبر مانند لسان العرب ابن منظور، الإفصاح حسین یوسف موسی، المحیط فی اللّغة از صاحب بن عباد، مفردات ألفاظ القرآن از راغب اصفهانی و معجم مقاییس اللّغة ابن فارس پرداخته است و در ادامه به ارائه‌ی برخی نمونه‌ها به عنوان شاهد معنای نوین از متون علمی یا خبری معاصر همت گماشته است؛ بررسی‌های نویسنده نشان می‌دهد که این دسته از نوگزیده‌ها در مقایسه با دسته‌ی پیشین توسعه‌ی معنایی بیشتری داشته‌اند و مدلول نوین آنها بیشتر در متون علمی تخصصی کاربرد دارد و از این رو در بسیاری از موارد، معنای نوین برای مخاطب عام دارای ابهام و یا حتی غریب است و از

گستره‌ی کاربرد و رواج کمتر و مقبولیت کمتری نیز برخوردار می‌باشد و به همین علت، بررسی‌های نگارنده در برخی از این نمونه‌ها، نشان‌دهنده‌ی رواج وام‌واژگان لاتین به جای این مدلول توسعه یافته می‌باشد.

۱-۲-۳ واژه‌ی نوگزیده: بطاقة دارای معنای نخستین نامه و ورقه در معنی امروزی کارت، بلیط و...

متن دارای معنای نخست نامه و ورقه از ابن منظور:

البطاقة: الورقه عن ابن الأعرابي و قال غيره رفعه صغيره يُثبتُ فيها مقدار ما يجعل فيه إن كان عيناً فوزنه أو عدده وإن كان متاعاً فقييمته.

متن دارای معنای نوین کارت: أعلن خالد حنفي، أنه تم الاتفاق مع وزارة التنمية الإدارية المشرفه فنيا و إداريا على الشركات الثلاث المسؤوله عن استخراج بطاقات التموين الذكيه. (خالد حنفي اعلام کرد که توافق با وزارت توسعه‌ی اداری که ناظر فني و اداری کار سه شرکت مسئول تهیه کارت‌های هوشمند تغذیه می‌باشند، انجام پذیرفته است).

متن دارای معنای نوین بلیط: تعبير بطاقة القطار هي الوسيلة المثلی لتوفیر النقود حيث يمكن السفر بنصف الثمن أيًّا كانت المسافة. (بلیط قطار بهترین وسیله جهت پس‌انداز و ذخیره‌ی نقود است چرا که قطار امکان سفر به شکل نیمه‌بها را مهیا می‌سازد با هر مسافتی).

۱-۲-۴ واژه‌ی نوگزیده: الفأرة دارای معنای نخستین موش در معنی امروزی ماوس کامپیوتر.

متن دارای معنای نخست موش از الإفصاح حسين يوسف موسى:

الفأرة: الواحد من الفأر و هي جنس حيوان من الفصيلة الفأريّة و رتبة القواصم. تُهمز و لأنهمز.

متن دارای معنای نوین ماوس کامپیوتر: فأرة الحاسوب هي إحدى وحدات الإدخال في الحاسوب يتم استعمالها يدويا للتأشير و النقر.

(ماوس کامپیوتر یکی از وسایل ورودی رایانه است که به شکل دستی جهت نشان دادن و کلیک کردن به کار می‌رود).

۲-۳-۱ واژه‌ی نوگریده: **نَقْرَةٌ** دارای معنای نخستین سوراخ کردن، فرا خواندن و صدا زدن و در معنی امروزی کلیک کردن.

متن دارای معنای نخستین سوراخ کردن از المحيط فی اللّغة صاحب بن عباد:
النَّقْرُ: ضرب الرَّحْى و الحجر و غير ذلك بالمنقار.

متن دارای معنای نوین کلیک کردن: **النَّقْرُ** المستمر علی الفَأْرَه (ماوس) قد ییدو أَمْرًا هینا
لکن کثیر من مستخدمی الکمپیوتور یجدون أنَّ الْأَلْمَ یبدأ فی الْيَدِ.
(کلیک کردن مداوم بر روی ماوس، کار آسانی به نظر می‌رسد ولی بسیاری از کاربران
رایانه درمی‌یابند که این درد از دست آغاز می‌شود).

۲-۴-۱ واژه‌ی نوگریده: **فُتحَةٌ** دارای معنای نخستین شکاف و سوراخ و در معنی امروزی
درگاه یا پورت.

متن دارای معنای نخستین شکاف و سوراخ از ابن منظور:
وَفُتْحَةٌ فی الشَّيْءِ الْفُرْجَهِ وَالْجَمْعُ فُتْحٌ مُّثَلٌ غُرْفَهٍ وَغُرَفَ.

يرجى إغلاق غطاء **الفتحة** و قلب الکمپیوتور المحمول مع جعل ظهره مواجهًا للأعلى.
(باید درپوش پورت بسته شود و لپ‌تاپ به گونه‌ای که پشت آن رو به بالا قرار گیرد،
برگردانده شود).

۲-۵-۱ واژه‌ی نوگریده: **البيانات** دارای معنای نخستین آشکار کردن و در معنی امروزی
اطلاعیه، بیانیه.

متن دارای معنای نخستین آشکار کردن از مفردات ألفاظ القرآن راغب اصفهانی:
البيان: الكشف عن الشَّيْءِ وَهُوَ أَعْمَّ مِنَ النَّطْقِ وَيُسمَّى مَا يَبَيَّنُ بِهِ بَيَانًا.

متن دارای معنای نوین بیانیه: قالـتـ المـتحـدـثـةـ باـسـمـ وزـارـهـ الـخـارـجـيـهـ الإـيرـانـيـهـ مـرضـيـهـ أـفـخمـ إنـ
بيان الدول المشاركه في قمه كامب ديفيد يدل على تناقض بين أفعالها وأقوالها.

(سخنگوی وزارت امور خارجه‌ی ایران، خانم مرضیه افخم گفت که بیانیه‌ی دولت‌های شرکت‌کننده در نشست سران کمپ دیوید نشانگر تناقض میان گفتار و رفتار آنهاست.)

۳-۲-۶ واژه‌ی نوگزیده: تجهیز دارای معنای نخستین آماده کردن و در معنی امروزی فرمت کردن.

متن دارای معنای نخست آماده کردن از فواد افرام البستانی:

التجهیز: جَهَّزَتُ الرَّجُل إِذَا هِيَأْتَ لَهُ جَهَازٌ سَفَرَهُ فَلَمَّا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: «فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ».

متن دارای معنای نوین فرمت کردن: **تجهیز قرص إقلاع مرن** فی حاله النسخ القديمه من أنظمه Windows.

(فرمت کردن فلاپی در صورت وجود نسخه‌های قدیمی از سیستم عامل ویندوز.)

۳-۲-۷ واژه‌ی نوگزیده: الذّاکرہ دارای معنای نخستین ذهن، یادکننده یا گفتار و در معنی امروزی فلش مموری.

متن دارای معنای نخست یاد کردن و گفتن از ابن منظور:

الذّکرُ: الحفظ للشَّيْء تذكُّرهُ و الذّكْرُ أيضًا الشَّيْء يجري على اللسان و جرِيُ الشَّيْء على اللسان.

متن دارای معنای نوین امروزی فلش مموری: **الذاکرہ الومیضیه ثلاثیه الخلايا التي زوّد بها الجوال غير قادره على تحمل الكل الكبير من البيانات.**

(فلش مموری سه هسته‌ای این گوشی همراه، توان نگهداری حجم وسیعی از داده‌ها را ندارد.)

۳-۲-۸ واژه‌ی نوگزیده: التحمیل دارای معنای نخستین بار کردن و در معنی امروزی آپلود.

متن دارای معنای نخست بار کردن از الإفصاح یوسف حسین موسی:

التحمیل: حَمَلَ الْحِمَلَ عَلَى ظَهَرِ الدَّابِهِ يَحْمِلُهُ حَمَلًاً وَ حُمَلَانًا: رفعه و وضعه عليه.

متن دارای معنای نوین آپلود کردن: من المعروف أنك لا تستطيع تحميل أي كتابه إلكتروني مباشره إلى الآياد.

(به نظر می‌رسد که امکان آپلود هیچ کتاب الکترونیکی به شکل مستقیم روی این آی‌پد برای تو وجود ندارد).

۳-۹- واژه‌ی نوگزیده: التنزيل دارای معنای **نخستین فروض آمدن** و در معنی امروزی دانلود کردن.

متن دارای معنای **نخست فروض آمدن** از معجم مقایيس اللげ ابن فارس:
التنزيل: نزل.

متن دارای معنای نوین دانلود کردن: حاولت تنزيل الكتب الموجودة فى موقع المكتبه الشامله.

(تلاش کردم کتاب‌های موجود در پایگاه المکتبه الشامله را دانلود کنم).

۳-۱۰- واژه‌ی نوگزیده: شفه دارای معنای **نخستین تکه** یا **قطعه** و در معنی امروزی آپارتمان.

متن دارای معنای **نخست فروض آمدن** از ابن منظور:

متن دارای معنای نوین آپارتمان: انتقل هشام شرابي، المفكّر الفلسطينيّ و ناقد الأدب العربيّ الى شقه مطله على البحر فى الطابق العاشر.

(هشام شرابي، اندیشمند فلسطینی و ناقد ادبیات عربی به آپارتمانی رو به دریا در طبقه‌ی دهم نقل مکان کرد).

۳-۱۱- ترجمه‌ی وامواژگان دارای وند در زبان عربی

پیش از ورود به بحث ترجمه‌ی وامواژگان دارای وند در زبان عربی، لازم است جهت ایجاد پیش‌زمینه‌ای ذهنی برای مخاطب، تعریفی کوتاه از وام‌گیری زبانی و چگونگی آن در زبان فارسی ارائه شود؛ روندی که بر بنیاد آن زبان یا گویشی، برخی عناصر زبانی را از زبان یا گویشی دیگر می‌گیرد و در خود جای می‌دهد یا به بیان فرهنگستان، گرفتن و اخذ یک واژه از

زبان‌های بیگانه و معمولاً غربی با همان مفهومی که در زبان مبدأ دارد، قرض گیری یا وام‌گیری نامیده می‌شود (آرلاتو، ۱۳۸۴: ۲۰۹ و گروه واژه‌گرینی، ۱۳۸۸، ۴۰) از انواع وام‌گیری زبانی، وام‌گیری واژه‌ها و آواها، دستور یا واژگان می‌باشد و وام‌گیری واژگانی (lexical borrowing) در واقع ورود واژگان و اصطلاحات و دانش‌واژه‌های یک زبان به زبان دیگر است. (مدرسي، ۱۳۸۷: ۷۳)

در زبان فارسي در صورتی که نتوان در مقابل یک مفهوم در گنجینه واژگانی زبان فارسي، برابرنهاده مناسبی یافت، کاربرد وام‌واژه با داشتن دو ویژگي، مجاز می‌باشد؛ نخست اين‌که وام‌واژه در زبان مبدأ جزء واژگان بسيط باشد و اگر هم بسيط نيست، ساختار صرفی آن مانع از اعمال فرایندهای واژه‌سازی فارسي بر روی آن نشود و دیگر اين‌که متخصصان، يافتن برابرنهاده از زبان فارسي را برای آن ضروري ندانند بلکه به دليل قدمت و گستردگي استفاده، نزد اهل تخصص كاملاً طبیعی به نظر رسند وام‌واژه‌های «تلفن»، «رادیو» و «اتم». (گروه واژه‌گریني، ۱۳۸۸، ۴۰-۴۱) شایان ذکر است که وام‌واژگان کاربردي زبان فارسي عمدتاً از نوع واحدهای اندازه‌گيری، اسماني شيميايی، نام داروها و موارد مشابه می‌باشد.

درباره‌ی شيوه‌ی ترجمه‌ی واژگان داراي وند - که محل بحث در اين جستار می‌باشد - نگارنده به قاعده، قانون یا اصلی علمی که مانند زبان عربی، وضع فرهنگستان زبان فارسي باشد، دست نياfته است و معادلهای فارسي ذکر شده در برابر واژگان لاتين نيز که در بخش پسین ذکر شده است نيز بيانگر گونه‌ای نابسامانی و بي‌قاعده‌گي زبان فارسي نسبت به ترجمه‌ی واژگان داراي وند است ولی به طور کلي در پيوند با شيوه‌های واژه‌گریني بيان شده است که معادل‌يابي وام‌واژگان می‌تواند به دو شكل مفهومي یا گرده‌برداري صورت پذيرد؛ در معادل‌يابي مفهومي، بدون توجه به ساختار اصطلاح بیگانه و فقط با در نظر گرفتن معنى و تعریف آن در زبان فارسي یک معادل یافته یا ساخته می‌شود مانند قرار دادن واژه‌ی «برج» در برابر skyscraper و در گرده‌برداري، معادل‌يابي با توجه به ساختار اصطلاح بیگانه صورت می‌گيرد بدین معنا که در مقابل هر جزء معنى دار اصطلاح بیگانه یک جزء معنى دار در زبان فارسي قرارداده می‌شود مانند کاربرد برابرنهاده «بلندگو» به جای . loudspeaker

در زبان عربی، وام واژگی و قرض گیری واژگان از زبان‌های دیگر با وجود تفاوت دیدگاه‌های زبان‌پژوهان معاصر، در واقع آخرین راه پیش‌روی گویشور و زبان‌شناس است که از سر ناچاری بدان دست می‌یازد و تقسیم وام واژه در زبان عربی به دو گروه واژگان معرب/ منطبق با اصول زبان عربی و واژگان دخیل/ غیرمنطبق با اصول زبان عربی، حکایت از حساسیت بالای عرب‌زبانان نسبت به کاربرد ریشه‌ی عربی دارد (مطلوب، ۱۹۸۳: ۲۶) واقعیت آن است که بیان تقسیم‌بندی‌ها، اصول، قواعد و شرایط وام‌گیری و توضیح انواع آن در زبان عربی و دیدگاه‌های زبان‌شناسان کلاسیک و معاصر عرب در این راستا در مجال این نوشتار نمی‌گنجد از این رو این مقاله به بحثی که در ترجمه و برابریابی وام واژگان از طریق واژه‌گزینی در زبان عربی به طور روشن توسط مجمع زبان عربی در مصر، محل اهتمام قرار گرفته است یعنی چگونگی واژه‌گزینی وندها (پیشوند، میانوند، پسوند) می‌پردازد.

در زبان عربی برای واژه‌گزینی و برابریابی وند‌های وام واژگان لاتین، ۲ شیوه پیشنهاد شده است که عبارت‌اند از:

۱- ترجمه‌ی معنایی: به این ترتیب که پس از یافتن برابرنهاده‌ای برای اصل واژه یا اصطلاح مورد نظر در زبان مبدأ به دنبال کلمه‌ای باشیم که در بردارنده‌ی دلالت و معنای وند باشد و سپس با ترکیب اضافی یا وصفی دو کلمه در قالب یک هموند، برابرنهاده‌ی پیشنهادی را ارائه نماییم که به نظر می‌رسد در زبان فارسی این چنین برگردان همان است که فرهنگستان زبان «گردداری» نامیده است «بدین معنا که در برابر هر جزء معنی‌دار از واژه‌ی مبدأ، یک جزء معنی‌دار در زبان فارسی گذاشته می‌شود.» (گروه واژه‌گزینی، ۱۳۸۸: ۴۱) - از نمونه‌های این گونه ترجمه در زبان عربی اصطلاح (Hypersensitivity): پرحساسیتی، دارای پیشوند (Hyper): است که با «فرط» یا «زیاده» واژه‌گزینی می‌شود و با کلمه‌ی اصلی یعنی (sensibilité): که با «الحساسیّة» برابریابی شده است در قالب نهایی ترکیب اضافی «فرط الحساسیّة» ارائه می‌گردد؛ اصطلاح (Colloide): چسبناک، لزج نیز از ریشه‌ی اصلی (Coll) برابر «غراء» و پسوند (oide) معادل «شبه» به شکل ترکیب اضافی «شیه‌غرائی» قابل واژه‌گزینی شده است؛ برای اصطلاح (Geotropisme): زمین‌گرایی / وابسته به جاذبه‌ی زمین مرکب از

ریشه‌ی (tropisme) معادل «التأوّد» و پیشوند (Geo) برابر «الأرض»، برابرنهاده‌ی وصفی «التأوّد الأرضی» پیشنهاد شده است.

از پرکاربردترین پیشوند‌ها در واژگان لاتین (a) یونانی دال بر نفی می‌باشد که به علت تفاوت کاربری آن به ریشه‌ی وصفی یا اسمی و مناسب با مقبولیت مخاطبان یا عدم مقبولیت در زبان عربی با برابرنهاده‌های مانند «لا»، «بلا»، «بدون»، «غير»، «عدیم» و... واژه‌گزینی شده است چنان‌که برای پیشوند (extra): اضافی، افزونه نیز برابرنهاده‌های «اضافی»، «فوقی» و «خارجی»، برای پسوند (forme): سان، مانند معادله‌های «شبیه»، «شكل» و «هیئه» و برای پسوند (nomice): قانونی برابر «قانون»، «تقليدی»، «قاعده» و «علم» پیشنهاد شده است.

۲- ترجمه‌ی به ساخت: بدین ترتیب که هنگام برابریابی واژه‌ی زبان مبدأ در زبان عربی به شکل قاعده‌مند و قیاسی، وزن و ساخت ویژه‌ای برای وند مورد نظر در کلمه به کار گرفته شود بر این بنیاد، زبانکده‌ی قاهره برای ترجمه‌ی پسوند (treme) وزن‌های مفعال و مفعل را که از اوزان اسم آلت است پیشنهاد کرده است و بر این اساس اصطلاح (hydrometre) آبگونه‌سنج، آب‌سنج را به ممیاه و اصطلاح (choronometre) را به «میقات» و اصطلاح (metrерadio): مسافت‌سنج را به «مرقاب» برگردان نموده است و اصطلاح (telemetre) پرتوسنج را به «مشع» و اصطلاح (barometre): فشارسنج را به «مضغط» برگردان نموده است؛ پسوند (scope) نیز طبق همین رویکرد زبانکده‌ی قاهره برابریابی شده است و اصطلاح (epidiascope): برون‌دیس‌نما- دستگاهی که تصاویر برجسته‌ی جسمی کدر را ظاهر می‌کند- به «مخیال»، اصطلاح (fluoroscope): فلورنما به «ملصاف» و اصطلاح (telescope): تلسکوپ به «مقراپ» واژه‌گزینی شده است.

در فرآیند یادشده پسوند (graphe) در وزن‌های مفعال و مفعله برابریابی می‌شود و از این رو کلمه‌ی (kiugraph) موج‌سنج با «ممواج»، کلمه‌ی (hemeteograp) هواسنج با «منواه» و اصطلاح (teleographe): تلگراف با «میرقه» واژه‌گزینی شده‌اند؛ همچنین از نمونه‌های برابریابی پیشوند نیز در این سبک می‌توان به برگردان پیشوند (hyper) به وزن تفعیل در کلمه‌ی (hyperactivite): پرتكاپو معادل «تنشاط»، برگردان پیشوند (tame) به وزن

افعیلی در اصطلاح (metaphysique)؛ متأفیزیک برابر «اطبیعی» به جای ماوراء الطبیعی یا غیبی و واژه‌گزینی پیشوند (pre) با وزن فُعلوان در سازه‌ی (prehistoire)؛ ماقبل تاریخ برابر «أَرْخُوان» به معنای پیش از تاریخ اشاره نمود. (حساره، ۲۰۰۸: ۶۰-۴۸)

۴- سروژه‌سازی

اختصار و کوتاه نمودن واژگان؛ اصطلاحات و گروه‌های نحوی زبان در دوره‌ی معاصر، کاربرد فراوانی یافته است و دکتر محمود فهمی حجازی، زبان عربی را از جمله زبان‌های دارای توانش و قابلیت بسیار جهت بهره‌گیری از فرآیند سروژه‌سازی همسو با سطح دانش و فن‌آوری جهانی دانسته است؛ (فهمی حجازی، ۱۹۹۲: ۹۵) سروژه عبارت است از واژه‌ای که هر یک از حروف آن برگرفته از نخستین حرف هریک از اجزاء و وندهای یک گروه‌واژه یا گروه اسمی است که در بیشتر موارد نیز با حروف بزرگ نوشته می‌شود هرچند با حروف کوچک و در قالب نوشتار روزمره‌ی واژگان نیز کاربرد دارند مانند سروژه‌ی «ناجا» که حروفش برگرفته از نخستین حرف هریک از اجزاء گروه‌واژه‌ی «نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» می‌باشد؛ البته افزون بر سروژه‌سازی از دیگر شیوه‌های اختصار، یکی اختصار تک حرفی است مانند ص برگرفته از صفحه، دیگر اختصار چند حرفی مانند ب. م. بزرگترین مضرب مشترک، ترخیم مانند «نک» برگرفته از «نگاه کن به»، فشرده‌سازی مانند «الخ» برگرفته از «الی آخر»، و نحت مانند «تونیر» برگرفته از «تولید و انتقال نیرو» یا «نستعلیق» برگرفته از «نسخ» و «تعليق». (گروه واژه‌گزینی، ۱۳۸۸: ۳۹)

در زبان عربی، از سروژه‌سازی با نام‌های المختصرات، المصطلحات الاختزالیه، المصطلحات الاختصاریه و منحوتات البدء یاد می‌شود که جهت فشرده‌سازی نام‌های طولانی ساخته شده از چندین کلمه -که پیشنهاد برابرنهادهای تک‌جزئی آن‌ها دشوار است- به کار می‌رond؛ از نمونه‌های مشهور سروژه در ادبیات کلاسیک عربی بر اساس یافته‌های نگارنده «کُشاجم» است برگرفته از گروه‌واژه‌ی «کاتب شاعر انشائی جدلی منطقی» یا از گروه «کاتب شاعر أدیب جميل مُعَنَّ» اما از سروژه‌های نوساخته‌ی زبان عربی سروژگان دارای تغییر مکان حروف است مانند «كونا» برگرفته از «وكاله الأنباء الكويتية» و «سونا» از «وكاله الأنباء

السوریَّة»، دیگر از سروواژه‌های نوساخته «داعش» می‌باشد که بنا بر ادعای این گروه‌ک تکفیری از گروه‌واژه‌ی «الدولَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ الشَّامِيَّةُ» برگرفته شده است.

از نمونه‌های اختصار تک‌حرفی در زبان عربی ص برگرفته از صفحه است که در زبان فارسی نیز کاربرد دارد، س برگرفته از سؤال و کم برگرفته از کیلومتر، اختصار چند‌حرفی مانند ص.ن.د برگرفته از صندوق النقد الدولي، م.ص.ع برگرفته از منظمه الصحه العالميه و أ.ش.أ برگرفته از أباء الشرق الأوسط، ترخیم مانند «یا حارِ» برگرفته از «یا حارت»، «یا معدی» برگرفته از «یا معدی کرب» و نحت مانند «البَرَّ» برگرفته از «الله اکبر»، «حلَّماً» برگرفته از «حلَّ الماء» و «بدَعَلَد» برگرفته از «بدأ عاد»؛ شایان توجه است که براساس تحقیق نویسنده‌ی مقاله نمونه‌های ذکر شده برای ترخیم و فشرده‌سازی در زبان فارسی در زبان عربی، حکم نحت را دارند و واقعیتِ ترخیم با نمونه‌های ارائه شده در زبان فارسی کاملاً متفاوت است.

نتیجه

مطالعه و بررسی فرآیند واژه‌گزینی گویشوران عرب‌زبان در دوره‌ی معاصر، نظر به اشتراقی و صرفی بودن زبان عربی که در تقسیم‌بندی ماکس مولر نیز در جرگه‌ی خانواده‌ی زبان‌های حامی-سامی یا سومری کهن قرار دارد نشان می‌دهد که فرآیند واژه‌گزینی که زبانشناسان معاصر عرب از آن با نام «ترجممه» نیز یاد کرده‌اند در رده‌ی دوم و پس از واژه‌سازی و تولید واژگان نوین از طریق اشتراق و ترکیب قرار می‌گیرد و به عنوان راهکاری جهت برابریابی دانش واژگان و اصطلاحات جهان امروز کاربرد دارد؛ همچنین نگارنده پس از بازخوانی شیوه‌های واژه‌گزینی در زبان عربی معاصر، چند الگو و تکنیک کاربردی را در فرآیند واژه‌گزینی این زبان شناسایی نمود که بنا بر بر ارزش کاربرد عبارت اند از: نوگزینش و برگزینش که ذیل مقوله‌ی دیرین مجاز در زبان عربی گنجانده می‌شوند، ترجممه‌ی وام‌واژه با دیدگاه معنانگر یا ساخت‌محور و سروواژه‌سازی. چگونگی ترجممه و واژه‌گزینی وندهای دانش واژگان زبان مقصد اعم از پیشوند، میانوند و پسوند نیز حکایت از آن دارد که در زبان عربی برای برگردان وندهای لاتین، دو شیوه‌ی ترجممه‌ی معنایی و ترجممه‌ی به ساخت پیشنهاد شده است و واپسین فرآیندی که بر اساس نتایج پژوهش حاضر، در برابریابی و اصطلاح‌گزینی

معاصر عربی کمتر مورد اقبال گویشوران و اهل زبان قرار گرفته است، سروژه‌سازی است هرچند صاحب‌نظران در زبان عربی نیز به مانند زبان‌های فارسی و انگلیسی جهت اختصار و نیز تسهیل فرآیند به یاد سپردن و یادآوری نام‌های طولانی از الگوی سروژه‌سازی نیز بهره‌گرفته‌اند.

كتابنامه

- آرلاتور، آنتونی(۱۳۸۴): درآمدی بر زیان‌شناسی تاریخی، ترجمه‌ی یحیی مدرسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اسلامی، تهران.
- ابن منظور(دت): لسان العرب، دار صادر، بیروت.
- اتحاد الأطباء العرب(۱۹۸۴، ط۴): المعجم الطبي الموحد، دار طلاس، دمشق.
- البستانی، فؤاد افرام(۱۹۹۸، ط۴): المجاني الحديثة، دار الفقه للطبعه و النشر، لبنان.
- الشعالبي، أبومنصور(دت): فقه اللغة و سر العريبيه، دار الكتب العلميه، لبنان.
- الجارم، على و أمين، مصطفى(۱۳۷۹، چاپ اول): البلاغه الواضحه، انتشارات الهمام، تهران.
- حساره، محمد(۲۰۰۸): علم المصطلح و طرائق وضع المصطلحات العربيه، دارالفکر، دمشق.
- الخطيب، أحمد شفيق(۱۹۸۵): الموسوعه الطبيعه الميسره، مكتبه لبنان، بیروت.
- الخطيب، عدنان(۱۹۸۳): المعجم العربي، مجله مجمع دمشق، دمشق.
- الخياط، محمد هيثم(دت): المصطلحات العلميّة و نظریّه الضروره، الموسم الثقافي السابع الأردني.
- الرؤزني، القاضي الإمام أبو عبد الله الحسين بن أحمد(۱۴۰۵هـ.ق): شرح المعلقات السبع، چاپ امير، قم.
- الشحات، سمير: ۱۴۵ عاما على افتتاح قناة السويس، مجلة الأهرام.
- الشرقاوى، اقبال(۱۹۹۱): معجم المعاجم، دار الجيل، بیروت، لبنان.
- الشهابي، مصطفى(۱۹۶۵، ط۲): المصطلحات العلميّة في اللغة العربيّة في القديم و الحديث، مطبوعات مجمع اللغة العربيّة، دمشق.
- فلبر، هلموت(۱۳۸۱، چاپ اول): مبانی اصطلاح‌شناسی، ترجمه‌ی محسن عزیزی، مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران.
- القرطاجنى، ابوالحسن حازم، (۱۹۶۴)، دیوان، تحقيق عثمان الكعاك، دار الثقافة، منشورات المكتبة الأندلسيّة.

- گروه واژه‌گزینی فرهنگستان زبان فارسی (۱۳۸۸، ویراست سوم): اصول و ضوابط واژه‌گزینی، انتشارات فرهنگستان، تهران.
- مختار عمر، احمد (۱۹۸۲): علم الدلائل، مکتبه دار العروبہ للنشر و التوزیع، الکویت.
- مدرسی، یحیی (۱۳۸۷): درآمدی بر جامعه‌شناسی زبان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اسلامی، تهران.
- مطلوب، احمد (۱۹۸۳): حرکه التعریب فی العراق، المنظمه العربيه للتربیه و الثقافه و العلوم، بغداد.
- الهاشمی، احمد (۱۴۲۵ه.ق، ط ۱): جواهر البلاغه فی المعانی و البیان و البديع، انتشارات اسماعیلیان.
- هداره، مصطفی، (۱۹۵۸)، مشکله السرقات فی النقد العربي.
- یارمحمدی، لطف الله (۱۳۸۵، چاپ اول): ارتباطات از منظر گفتگوشناسی انتقادی، انتشارات هرمس، تهران.
- یول، جورج (۱۳۸۶، چاپ هفتم): نگاهی به زبان، بررسی زبانشناسی، ترجمه‌ی نسرین پرویزی، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی، تهران.